

ת"פ 54879/08/16 - מדינת ישראל נגד נג'אח מסארוה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 54879-08-16 מדינת ישראל נ' מסארוה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רונית בש
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נג'אח מסארוה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בתיק זה בעובדות כתב האישום שתוקן, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסדר לעניין העונש והורשע בביצוע עבירה בנשק (נשיאה והובלה), לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). במסגרת הסדר הטיעון הנ"ל סוכם בין הצדדים, כי כחלק מראיות ההגנה לעונש, יוגש דיסק שחזור שנערך לשוטר שעצר את הנאשם, הממחיש את המרחק הקצר שבין ביתו של הנאשם למקום בו נתפס הנשק (ראו נ/1).

כתב האישום

2. מעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר הטיעון עולה כי, ביום 17.8.16, סמוך לשעה 11:00 ברחוב .., שם התגורר הנאשם, נשא הלה והוביל תיק ובו תת מקלע מאולתר בקוטר 9 מ"מ, שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם (להלן גם: הנשק), מחסנית המתאימה לנשק ובתוכה 7 כדורים, וזאת בלא רשות על פי דין.

טיעוני המאשימה לעונש

3. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1). כמו כן הגיש ב"כ המאשימה את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ת/2) ואסופת פסיקה להמחשת עמדתה העונשית של המאשימה (ת/3).

4. באשר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ציין ב"כ המאשימה את החומרה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, בצינו כי לא בכדי קבע המחוקק עונש של עד 10 שנות מאסר בגין העבירה שבפנינו. לחומרה, צוין כי הנשק שהחזיק הנאשם היה מוכן לשימוש, כשלצדו מחסנית ותחמושת רבה. ב"כ המאשימה הוסיף וציין, כי מדובר

עמוד 1

בנשק אוטומטי שהשימוש בו עלול להוביל לפגיעה רחבת היקף. ב"כ המאשימה הדגיש, כי עבירות בנשק נעשו נפוצות בחברתנו וטען, לפיכך, כי שומה על בית המשפט להכביד בענישה של מבצעי העבירות במטרה למגר רעה מסוכנת זו, המאיימת על שלום הציבור כולו. ב"כ המאשימה הוסיף והדגיש את הסיכון הרב הטמון במקרים בהם הנשק עשוי להגיע לידי ידיים בלתי מיומנות או לגורמים עוינים.

5. ב"כ המאשימה טען, כי רמת הענישה הנוהגת הינה, בהתאם לפסיקת בתי המשפט, רק שיקול אחד בקביעת מתחם העונש ההולם, וכן הבהיר כי המאשימה סבורה שיש להחמיר בענישה הנוהגת כלפי מבצעי העבירות בנשק.

6. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה את חלקו הבלעדי של הנאשם בביצועה, תוך ששב והדגיש את הנזק והסיכון הטמונים בעבירה בנשק. ב"כ המאשימה טען, כי לנאשם לא הייתה כל סיבה לבצע את העבירה, ובכל עת היה ביכולתו להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשיו ולהימנע מביצוע העבירה.

7. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד במיוחד, הכולל 28 הרשעות במגוון רחב של עבירות. הוטעם בנקודה זו, כי הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר, וכן צוין כי הנאשם הורשע, בשנת 1985, בעבירה של החזקת נשק שלא כדין בגינה נדון לעונש של 3 שנות מאסר.

8. לפיכך, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ולאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 2.5 - 4.5 שנות מאסר לריצוי בפועל, זאת לצד מאסר מותנה. בהינתן עברו הפלילי המכביד של הנאשם, עותרת המאשימה כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של המתחם הנ"ל.

ראיות ההגנה לעונש

9. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, הוגש כאמור, הדיסק נ/1 וכן תמונה הממחישה את מיקום ביתו של הנאשם ואת מקום עמידת השוטר בעת הרלוונטית, כאשר הבחין בנאשם אוחז בתיק ובתוכו הנשק (ראו: נ/2). כאן אציין, כי אין חולק שהנאשם נשא את הנשק מטרים ספורים בלבד.

10. כמו כן, במסגרת ראיות ההגנה לעונש, העיד בפניי אחיו של הנאשם, נעים מסארוה (להלן: נעים). נעים סיפר כי החליט לשקם את הנאשם, ולפיכך בכוונתו להעניק לנאשם קורת גג בבניין בו מתגורר בנו ולהעסיקו בעסק המשפחתי. מר נעים הבהיר כי זו ההזדמנות האחרונה לשיקום, הניתנת לנאשם ע"י בני משפחתו.

טיעוני ההגנה לעונש

11. במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, ציין הסנגור המלומד כי הנאשם בן 56, גרוש ואב לשני ילדים בני 9 ו-17.

הסנגור ציין בנקודה זו, כי בנו הצעיר של הנאשם חולה מאד, וכי הקשר ההדוק בין הנאשם לבין בנו נותק, מפאת מעצרו של הנאשם.

12. הסנגור ציין, כי הנאשם נעצר ביום 17.8.16 וכן הדגיש את הסכמת הנאשם להישאר נתון במעצר עד תום ההליכים בעניינו. הסנגור הוסיף וציין את לקיחת האחריות ע"י הנאשם ואת הודאתו בהזדמנות הראשונה לאחר תיקונו של כתב האישום, באופן שהביא למחיקת העבירה של החזקת נשק שלא כדין.

13. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה הסנגור לדיסק נ/1, בציינו כי צפייה בדיסק הנ"ל מלמדת כי הנאשם נעצר ממש סמוך לביתו, כך שמדובר, לדידו, בעבירה של נשיאה והובלת נשק למרחק קצר מאוד, אשר מצויה ברף הנמוך של עבירות מסוג זה, והקרובה יותר בנסיבותיה לעבירה של החזקת נשק.

14. הסנגור הוסיף וטען כי הענישה היא אינדיבידואלית, תוך שהדגיש את דבריו של נעים באשר לתמיכה שמקבל הנאשם מבני משפחתו. הסנגור הבהיר כי כיום הנאשם מבין שאם ישוב לסורו, תחדל משפחתו לתמוך בו.

15. באשר למתחם העונש ההולם, ביקש הסנגור שלא לאמץ את מתחם העונש שהוצע ע"י המאשימה, וטען כי ההגנה סבורה שמתחם העונש ההולם, בנסיבותיו של תיק זה, נע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בעמדתה העונשית של ההגנה, הגיש הסנגור פסיקה (נ/3). הסנגור הוסיף וטען, כי יש להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם הנ"ל, תוך מתן הדעת לכך שעברו הפלילי המכביד, כפי הנראה, ימנע ממנו חופשות במהלך מאסרו או ניכוי שלישי ממאסרו.

16. הנאשם, בדבריו בפניי, הביע סליחה וצער על מעשיו שהסבו סבל לילדיו וביקש את רחמיו של בית המשפט בגזירת דינו.

דיון והכרעה

17. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

18. הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של נשיאת והובלת נשק הינו שלום הציבור ובטחונו. "עבירות בנשק

לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשיאת נשק ללא היתר ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות אלה, שהינן, לדאבון הלב, עבירות נפוצות, כפי שטען ב"כ המאשימה ובצדק.

19. במסגרת סקירת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 ט לחוק העונשין, אציין ראשית, לחובת הנאשם, את סוג הנשק בו עסקינן. ודוק, מדובר בענייננו בנשק מסוג תת מקלע מאולתר (נשק אוטומטי), כשלצידו מחסנית המתאימה לו ובתוכה 7 כדורים, דבר הממחיש כאלף עדים את פוטנציאל המסוכנות בעבירה שבפנינו. יודגש בנקודה זו, לחומרה, כי הנאשם ביצע את העבירה בעצמו, ללא שותפים, וכן כי נשא את הנשק, בסמוך לביתו, היינו: בלב שכונת מגורים, על כל המשתמע מכך. עם זאת, לטובת הנאשם, יש לציין את מרחק הנשיאה הקצר של הנשק ע"י הנאשם. ב"כ המאשימה, ברוב הגינותו, אף אישר כי העבירה של נשיאת נשק הינה מינורית בתיק זה, זאת בהינתן המרחק הקצר מאוד של נשיאת הנשק (ראו: דיסק השחזור נ/1 והתמונה נ/2). עוד יודגש, לקולה, כי הנאשם הורשע, כאמור, אך בגין נשיאת הנשק שלא כדין, זאת לאחר שבמסגרת תיקון כתב האישום, נמחקה העבירה של החזקת נשק שלא כדין שיוחסה לנאשם בכתב האישום המקורי.

20. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין העבירה שעניינה נשיאת נשק, תובא הפסיקה הבאה:

· בת"פ (מחוזי באר שבע) 4338-04-13 מדינת ישראל נ' אביעוז (11.12.16) הושת על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תגרה ובעבירות של נשיאת והובלת נשק - עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. במקרה הנ"ל דובר בנאשם שנשא במכנסיו מאחור אקדח מסוג ברטה, טעון במחסנית מלאה בכדורים ודרך בכדור בבית הבליעה ובכיס מכנסיו של אותו נאשם נמצאה מחסנית נוספת, מלאה בכדורים.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 31862-05-13 מ"י נ' מוחמד מחאמיד (1.10.13) הוטל על נאשם צעיר, בן פחות מ-21, עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של נשיאת נשק (אקדח) שלא כדין בצד עבירה של הפרעה לשוטור בשעת מילוי תפקידו כדין.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 2011/06 מ"י נ' אבו סינינה (07.03.06) הושת על נאשם שהורשע, עפ"י הודאתו, בגין ביצוע עבירה של נשיאת נשק שלא כדין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, שם דובר באקדח שהוחזק בנסיבות מיוחדות ע"י הנאשם, ואשר לא נעשה בו שימוש כלשהו לאורך שנים.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 9983-05-16 מ"י נ' בסל (21.11.16) הושת על נאשם צעיר בעל עבר לא מכביד שהורשע, מכוח הודאתו, בביצוע עבירה שעניינה החזקת ונשיאת נשק מסוג תת מקלע מאולתר ומחסנית, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. יודגש כי במקרה הנ"ל דובר בנשיאת הנשק למשך שבוע בלבד. עוד יוער כי המדינה הגישה ערעור, התלוי ועומד, על קולת העונש.

21. לאחר ששקלתי, כאמור, בתיק זה את הערך שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות את הפסיקה שהגיש כל אחד מהצדדים (ת/3 ו- נ/3), הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם נע בתיק זה בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, בצד עונש של מאסר על תנאי.

22. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין, אציין, בראש ובראשונה, לטובת הנאשם, את הודאתו בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת עדי התביעה. עוד אוסיף ואציין בנקודה זו, לקולה, את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהובאו בפני בית המשפט מפי הסנגור המלומד, כמו גם את נכונות אחיו של הנאשם לפעול לשיקומו, כאמור בעדותו בדיון בפניי. עם זאת, מנגד, אין להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, הכולל בחובו מגוון רב של הרשעות קודמות בעבירות שונות. כאן יצוין כי הנאשם הורשע בעבר בביצוע עבירה דומה של החזקת נשק שלא כדין ונדון בגין כך למאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים, אם כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני שנים רבות מאוד (בשנת 1985).

23. לאחר ששקלתי, כאמור, את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, בצד רכיב ענישה של מאסר מותנה משמעותי ומרטיע.

24. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

למאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 17.08.16).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירשע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד- הגב' בר, הסנגור- עו"ד סבן והנאשם (הובא באמצעות שב"ס).